

امیدواری و نگرانی افغان ها از تغییرات ترامپ

نویسنده: پامیلا کانستیبیل / صلاح الدین / مترجم: جانعلی شکرعلیزاده

طرفی نمی خواهیم این وضعیت تا ابد به همین شکل ادامه یابد. چندین تحلیلگر مسایل سیاسی در پاسخ به همه این شکایت ها می نویسند افغان ها حضور دراز مدت تفوق قدرت امریکا را پذیرفته اند، آنها به قدرت های منطقه ای مانند روسیه با آن پیشینه اشغالگری اش کمتر اعتماد دارند. بسیاری ایالات متحده را به خاطر تنها گذاشتن افغانستان بعد از خروج شوروی در سال ۱۹۸۹ هرگز نمی بخشند و آنها نگران هستند که دوباره اتفاق بیافتد. داود مرادیان گفت ایالات متحده یکی از بازیگران ضروری در افغانستان باقی خواهد ماند و بیشتر افغان ها علیرغم ناراضی شسان می خواهند آنها بیرون نروند. هیچ کسی نمی تواند این خلا را پر کند. مرادیان اضافه کرد حضور ایالات متحده خطر کمتری دارد و بزرگترین خطر هرج و مرج است. چندین ناظر سیاست های ایالات

متحده در افغانستان و منطقه نگرانی های شان را نسبت به گرایش ترامپ در واکنش احساس می کند و قول او به اتخاذ موضع سیاست خارجی امریکا مانند مداخله در کشمکش بین هند و پاکستان بر سر کشمیر اعلام داشته اند. به عبارت دیگر آنها گفتند که امیدوارند اگر رییس جمهور جدید وسوسه شود که اقدامات شتابناک مانند برهم زدن توافق هسته ای با ایران و یا قطع کمک به پاکستان نماید و باعث بی ثباتی منطقه گردد او توسط کارشناسان خبره و نهاد های مسئول کنترل خواهد شد. عبدالحمید

سید فتاح ۲۵ ساله دانشجوی دانشگاه گفت شکست افغانستان، شکست امریکا است و به نظر می رسد این جنگ به سمت شکست کامل پیش می رود ترامپ ضرورت دارد که به سیاست او بامان تجدید نظر کند که مشکل از کجا ناشی می شود، ما به خاطر وضعیت فعلی نمی خواهیم اقدامات او اوضاع را به وخامت بکشاند»

کشور به افغانستان بدبختی بیشتر، مرگ و خرابی بیشتری به همراه داشته است و جنگ سسالاران را پولدارتر ساخته است. از سوی دیگر بسیاری از افغان ها حضور نیروهای امریکایی را برای جلوگیری از دوباره قدرت گرفتن شورشیان ضروری می دانند. آنها گلّه مندند او بامان تصمیم عجولانه ای گرفته بود که سربازان را تا پایان سال ۲۰۱۴ بیرون بکشد اما بعد از اجاره داد که به تعداد ۱۰۰۰۰۰ باقی بماند و بعدتر یک تعداد از تفنگداران دریایی را برای شکستن محاصره ولایت هلمند فرستاد.

کشور به افغانستان بدبختی بیشتر، مرگ و خرابی بیشتری به همراه داشته است و جنگ سسالاران را پولدارتر ساخته است. از سوی دیگر بسیاری از افغان ها حضور نیروهای امریکایی را برای جلوگیری از دوباره قدرت گرفتن شورشیان ضروری می دانند. آنها گلّه مندند او بامان تصمیم عجولانه ای گرفته بود که سربازان را تا پایان سال ۲۰۱۴ بیرون بکشد اما بعد از اجاره داد که به تعداد ۱۰۰۰۰۰ باقی بماند و بعدتر یک تعداد از تفنگداران دریایی را برای شکستن محاصره ولایت هلمند فرستاد.

کند و پناهگاه شورشیان شده است. تاج محمد احمدزاده، ۵۳ ساله معاون اتحادیه ژورنالیستان افغانستان می گوید ما از ترامپ خواهیم خواست که به پاکستان فشار بیاورد تا مراکز آموزش تروریستان در خاک خودش را ببندد. ما از ترامپ انتظار داریم که بعد از سال ها سیاست مهم، با افغانستان صادقانه تعامل کند چنانکه وی گفت گمان می کنم واشینگتن اجندای مجرمانه ای را در این منطقه دنبال می کند. ترامپ در کمپین های انتخاباتی اش به افغانستان توجه کمتری داشت و بعضی از سخنانش متناقض بود. او قول داد افراط گرایی اسلامی و خشونت را سرکوب خواهد کرد اما برای ملت سازی چندان اشتیاقی نداشت. او گفت تعدادی از سربازان اش را در افغانستان به خاطر تهدیدات بالقوه پاکستان هسته ای، نگه خواهد داشت. ترامپ در کنفرانس از راه دور در واشینگتن با سربازان امریکایی در پایگاه هوایی بگرام افغانستان صحبت کرد

سرمقاله

آیندهی بهتر در گيرو مبارزه با فساد

مهدی مدیر

در گزارش تازه شفافیت بین الملل وضعیت افغانستان از نظر فساد اداری نسبت به سالهای قبل بهبود یافته است اما گفته شده است که وضعیت کشور از نظر سلامت اداری و اقتصادی هنوز نامطلوب است. بهبود اندک در زمینهی کاهش فساد اداری امیدوار کننده و اما ناکافی است.

فساد اداری یکی از جدی ترین چالش های حکومت وحدت ملی به شمار می رود. پیروزی در امر مبارزه با فساد اداری، نیازمند اراده جدی رهبران حکومت است. آنها همواره تاکید کرده اند که در این راستا متعهد هستند و بصورت جدی مبارزه می کنند، اما در عمل موفقیت چندان در این راستا وجود نداشته است.

حکومت افغانستان برای جلب کمک های جامعه جهانی، پیش از کنفرانس بروکسل و وارسا، مرکز عدلی و قضایی مبارزه با فساد اداری را ایجاد کرد و کمک های جامعه جهانی برای پنج سال دیگر ادامه یافت. هدف از ایجاد این مرکز بررسی پرونده های فساد مقامات بلند رتبه ی دولتی شمال وزیران و ولایان، گفته شد؛ اما این مرکز تا کنون هیچ پرونده ی بزرگ فساد اداری را بررسی نکرده است و تنها چند پرونده کوچک فساد مربوط مامورین پایین رتبه دولتی را بررسی کرده است که به باور شهروندان کشور بیشتر حالت نمایشی دارد.

فساد در افغانستان بصورت سیستماتیک و شبکه ای گسترش یافت و بخش های مختلف ادارات دولتی را آلوده ساخت. شبکه های فساد در درون نظام نفوذ کردند و این کار مبارزه با فساد اداری را دشوار ساخت. فساد سیستماتیک نه تنها بخش اداری دولت افغانستان را فلج کرد، بلکه امنیت و اقتصاد کشور را نیز متاثر ساخت.

فساد در قراردادهای امنیتی و قراردادهای پروژه های بزرگ انکشافی، از عمده ترین موارد فساد در کشور به شمار می رود. فساد در قراردادهای نهادهای امنیتی باعث شد که تجهیزات با کیفیت و امکانات لازم برای نیروهای امنیتی کشور تهیه نگردد و حتی در بسیاری مواقع معاش آنها در زمان معین آن پرداخت نگردد. همچنان فساد در قراردادهای پروژه های بزرگ انکشافی، باعث شده است که پروژه ها با کیفیت پایین و غیرمعیاری اجرا گردد و در زمان معین آن به بهره برداری سپرده شود و در نتیجه از موثریت لازم برای توسعه و انکشاف کشور برخوردار نباشند. شفاف سازی قراردادهای نهادهای امنیتی و پروژه های انکشافی و بررسی پرونده های بزرگ فساد اداری از ضرورت های حکومت افغانستان در راستای مبارزه با فساد است. مبارزه با فساد اداری بدون بررسی پرونده های بزرگ فساد و به دادگاه کشاندن عامین آنها، نمی تواند برای شهروندان افغانستان قابل قبول باشد و رضایت آنها را به دست آورد. پرونده های بزرگ فساد اداری باید از آرشیف لوی سارنوالی و نهادهای مبارزه با فساد بیرون آورده شود و به بررسی گرفته شود تا در نتیجه ی آن شبکه های فساد نابود گردد و ادارات افغانستان از شر آنها نجات یابد.

از سوی دیگر اصلاحات بنیادی در سیستم اداری کشور نیز نیاز جدی است. سیستم اداری کشور کهنه و فساد زا است و باعث شده است که دور زدن قانون برای مامورین دولتی ساده گردد. اصلاحات در این زمینه و تلاش برای ایجاد حکومت داری الکترونیکی، می تواند به کاهش فساد اداری کمک فراوان بکند و راههای ارتکاب فساد اداری را محدودتر و دشوارتر سازد. نهادهای بین المللی و کمک کننده به افغانستان نیز باید نظارت جدی بر عملکرد حکومت داشته باشند و تعهد حکومت در راستای مبارزه با فساد اداری را مورد ارزیابی قرار دهند. آنها باید مطمئن شوند که کمک های شان در راستای منافع و شکل دهی آینده ی بهتر برای مردم افغانستان به مصرف می رسد و به جیب شبکه های فساد نمی رود.

مردم افغانستان انتظار دارند که حکومت برای بهبود وضعیت زندگی آنها تلاش جدی کند و آینده ی بهتر را برای کشور و شهروندان رقم بزند. اما بدون مبارزه جدی با فساد اداری نمی توان به آینده ی بهتر دست یافت. زیرا فساد تمام زیرساخت های را که منجر به بهبود زندگی در آینده می گردد، از بین می برد و کاروان انکشاف و توسعه ی کشور را از مسیر منحرف می کند.

فساد اداری و روشهای مؤثر مبارزه با آن

سراج الدین ادیب/ قسمت دوم و پایانی

را بطور چشمگیری با مشکل روبه رو می سازد. فساد میتواند علل مختلف (اداری، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و قانونی) داشته باشد و به دلیل نقش و تأثیرات منفی زیادی که بر کارآیی و اثر بخشی نظام اداری، اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی دارد، همواره مورد توجه دولتها و نهاد های بین المللی بوده و هست .

گسترش فساد اداری در جامعه سبب کاهش سرمایه گذاریهای داخلی و خارجی، کاهش در آمد های دولت، افزایش هزینه زندگی و تورم، کاهش رشد اقتصادی، توزیع نا عادلانه در آمد و ... می گردد. این امر ضرورت اتخاذ راه حل های مناسب برای مهار و کنترل آنرا نمایان میسازد. مهمترین عامل موفقیت در مبارزه با فساد اداری عزم، اراده سیاسی و حمایت مقامات ارشد دولت از برنامه مبارزه با فساد است.

روشهای مختلف برای مبارزه با فساد اداری ارائه شده است که خصوصی سازی و کاهش تصدی گری دولت بر فعالیت های اقتصادی یکی از این روشها است. زیرا بین آزادی اقتصادی و کاهش فساد اداری وابستگی نزدیکی وجود دارد و فساد اداری در شرایطی که قیمت ها متغوش و مداخلات گسترش می یابد بروز می کند .

گسترش مشارکت شهروندان در فعالیتهای اقتصادی و سیاسی است. همچنین تسوان و انرژی مالک یا مالکین جدید شرکت، تعهد و توانایی آنها برای گسترش فعالیتهای شرکت به وسیله سرمایه گذاریهای جدید، استفاده از تکنولوژی تازه، پیدا کردن بازار های جدید برای محصولات شرکت و استفاده از مهارتهای مدیریتی برای اداره شرکت از جمله عوامل مهمی هستند که در فرایند خصوصی سازی باید به آنها توجه کافی مبذول داشت. اما باید توجه داشت که تنها هدف خصوصی سازی کسب در آمد برای دولت نیست و ملاحظات اخلاقی و انسانی حکم می کند که به تقویت و گسترش سازمانهای تأمین اجتماعی و بیمه های اجتماعی برای نیروی کارمازاد بر نیاز شرکتهای دولتی نیز اهمیت بیشتری داده شود . البته این نکته نیز حائز اهمیت است که، هنگامی که خصوصی سازی به شیوه خریداری توسط مدیریت و کارکنان همان شرکت صورت می گیرد زمینه گسترش فساد و سوء استفاده فراهم می شود.

نتیجه گیری
فساد اداری از جمله پدیده های سازمانی است که روند توسعه کشورها

اموری را مدیریت کنند که واقعا نیازمند کنترل دولتی است و از قابلیت کنترل نیز بر خوردار است. خصوصی سازی عبارتنند از: کاهش اندازه بخش دولتی، انتقال مالکیت و کنترل اقتصادی، افزایش کارایی اقتصادی، کاهش کسر بودجه و بدهی های ملی، تبدیل سوبسیدها و اختلاف قیمتها، تعدیل مقررات، افزایش رقابت، ایجاد دبلیستگی و علاقه در شاغلین شرکتها، گسترش بازار سرمایه، توزیع مناسب در آمد، تأمین منافع مصرف کنندگان و غیره. معمولاً تصمیم گیرندگان اصلی خصوصی سازی از سیاستمداران هستند و این افراد از منافع کسانی حمایت می کنند که برای آنها بیشترین سهم را در روی کار آمدن و باقی ماندن شان در قدرت داشته اند .

اگر خصوصی سازی با توسعه، مشارکت و نظارت های مردمی و مؤثر همراه نباشد، دو فاجعه اساسی بار می آورد : نخست تمرکز ثروت و سرمایه به نفع گروهها و نهاد های خصوصی و به زیان توسعه همگانی و دوم گسترش فساد اداری، ارتشا و اختلاس. بنابر این در فرایند خصوصی سازی توجه به چند نکته ضروری است :

۱- منظور از خصوصی سازی، اختصاصی سازی نیست که در آن اموال عمومی به نفع عده ای خاص به یغما برده شود .

۲- منظور از خصوصی سازی جایگزین کردن انحصار خصوصی به جای انحصار دولتی نیست.

۳- هدف از خصوصی سازی کاستن

حاکمیت اقتصادی دولت سه بعد گسترده دارد :

۱- مداخله و مقررات بیش از حد دولت: ایجاد مقررات بیش از حد برای بخش خصوصی و اتخاذ برنامه های ترجیحی همچون محدودیتهای مربوط به نرخ ارز (پول خارجی / اسعار) و تجارت، کنترل قیمتها، اعطای اعتبارات و معافیتهای مالیاتی از جمله این مداخلات است که برای کارکنان دولتی فرصت ایجاد رشوه از کسانی که از این روشهای ترجیحی یا تبعیضی منتفع می شوند را می دهد.

۲ - بعضی در مدیریت و آینده ی بهتر را برای کشور و عدم ارتباط تنگاتنگ دولتها با بخشهای اقتصادی از جمله شرکتهای خصوصی، کافی نبودن بودجه، عدم کنترل هزینه های دولتی و نبودن نظام مالیاتی کار آمد، سبب فراهم شدن زمینه بروز فساد

می گردند.

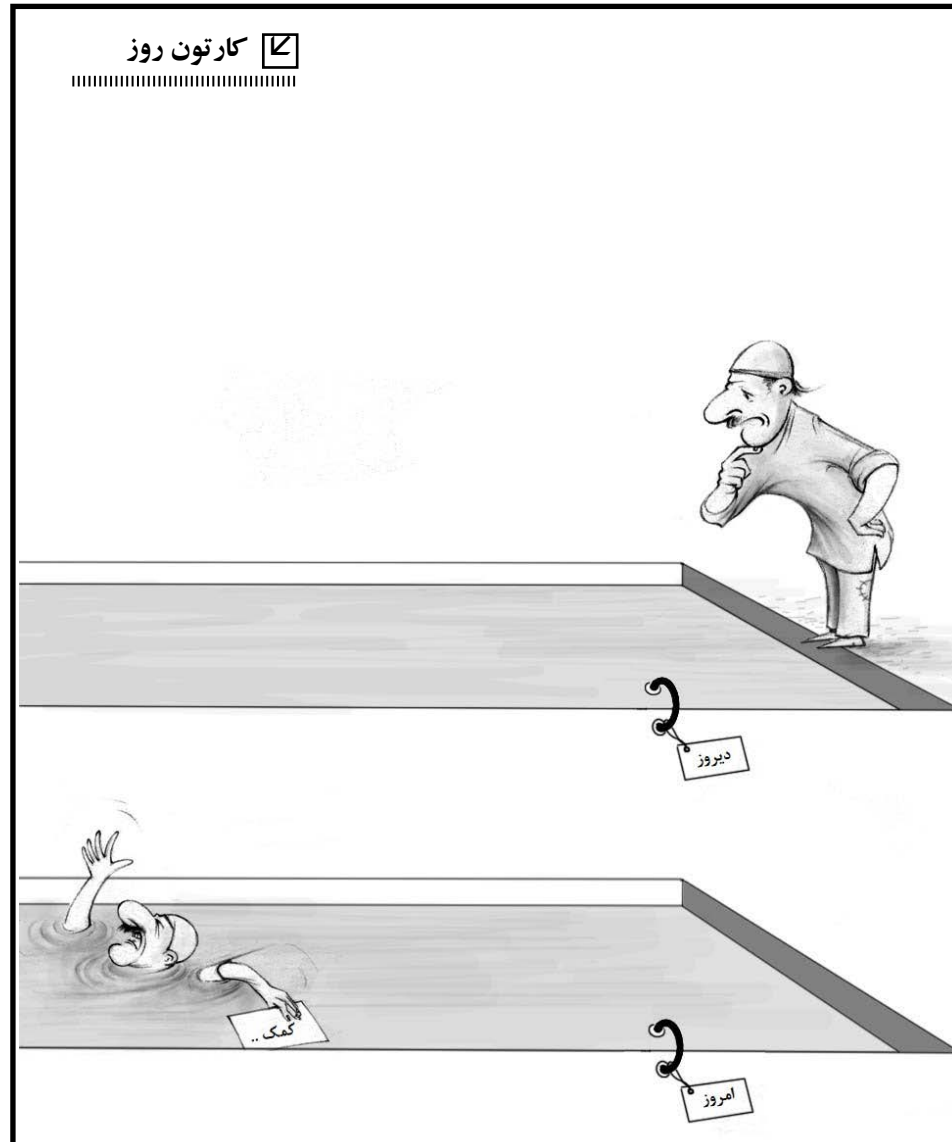
۳ - بی ثباتی محیط فعالیتهای: یغد رسوم حاکمیت اقتصادی دولت مستلزم ایجاد محیط رقابتی با ثبات و مبتنی بر قانون برای دستیابی به بازارهای کارآمد است. نبود چنین محیطی باعث افزایش فساد و همچنین کاهش سرمایه گذاری از جمله سرمایه گذاری خارجی خواهد شد.

روشهای مؤثری مبارزه:

یکی از روشهای مؤثر و اساسی مبارزه با فساد، تشویق بخش خصوصی به مشارکت در فعالیتهای از طریق آزاد سازی اقتصادی است ، در این خصوص « وینواتزی» که یکی از صاحب نظران بر جسته در این زمینه است معتقد است که تجارت آزاد مطلوب در نهایت باید میزان فساد اداری را کاهش دهد .

آزاد سازی اقتصادی شامل مجموعه ای از اقدامات به منظور بر داشتن کنترلهای مالی از بازار های مالی، کالا و خدمات، فعالیتهای بخش تجارت خارجی و واگذاری آن به مکانیزم بازار می باشد. برخی از آن اقدامات عبارتند از: آزاد سازی قیمت و تعیین قیمت توسط بازار، تغییر رسمی پول خارجی، استفاده از سرمایه گذاری خارجی و داخلی و غیره میباشد.

تأثیر خصوصی سازی بر فساد اداری: بانک جهانی از جمله نهادهای بین المللی است که خصوصی سازی را بعنوان یکی از مؤثر ترین روشها برای کاهش فساد اداری در کشور های در حال توسعه پیشنهاد نموده است و معتقد است برای مبارزه با فساد اداری بهتر است تعداد کمتری مسؤول دولتی یا حقوقی و مزایای کافی، فقط آن

بنیان گذار: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سرمدیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

درباین:علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷

روزنامه افغانستان ما از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده بازگردانده نمی شود.
مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

